

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ 277 ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਜੇ. ਐੱਸ. ਨਾਰੰਗ, ਜੇ.)

ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ.ਨਾਰੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, -ਜੇ.

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫੂਡ ਐਂਡ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਪੰਜਾਬ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

2003 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 1301

24 ਫਰਵਰੀ, 2004

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226—ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ, 1947—ਦੇਰੀ
ਅਤੇ ਲਾਬ—ਲਗਭਗ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ—ਕਰੀਬ 9
ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਕੰਮਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਲਈ
ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ/ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ—ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੇਮਿਸਾਲ ਦੇਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ
ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ - ਕੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ
ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ - ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ
ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਜਬ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਕਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ--ਵਰਕਮੈਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 9 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜਾਇਜ਼
ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ-ਇੰਪੱਗਡ
ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੇਬਰ
ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ
ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ
ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਮੂਲ ਤੱਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੋਰਮ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ
ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਜਬ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੰਮਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ

ਵਰਕਰ ਨੇ ਗਲਤ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

(ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 10)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਢਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਜੋ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਚਿਨ ਮਿੱਢਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਆਰ.ਐਸ.ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਸ.ਨਾਰੰਗ, ਜੇ.

(1) worThe workman-responsentaNo.o1 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਮ ਬਰੇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਜਰਤਾਂ 'ਤੇ 3Ch ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਜੂਨ, 1985 ਤੋਂ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 30 ਅਗਸਤ, 1987 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਦਾ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਲਗਭਗ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 30 ਅਗਸਤ, 1987 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਕਾਮੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਹਵਾਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਅਹਿਮ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿ ਕੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ/ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 9 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ PI/T ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਿਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ: **ਨੇਦੁੰਗੜੀ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀ ਮਾਧਵਨਕੁਟੀ** (1) ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੰਗ ਫਾਲਤੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਰੀ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਵਾਰਡ ਵੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ/ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(5) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਉਜਰਤ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਢਾਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਉਜਰਤ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਲਿਆ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ: (i) **ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਹਿੰਦ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ-ਕਮ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ** (2) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ-ਜਿਥੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਟੀ/ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਬਾਰੇ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਸੀ, (ii) **ਮਹਾਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ** (3) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ- ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ- ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਵਾਲਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ (iii) **ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ** (4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ - ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ - ਹਵਾਲਾ - ਜੇਕਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਵਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ - ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਫਲ.

- (2) 1999 (2) ਆਰਐਸਜੇ 407
- (3) 2000 (1) SCT 353
- (4) 2000 (2) RSJ 147

(7) ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗਾ:-

"2. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਅਗੇ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ 4 ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ (i) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੀ, (ii) ਦਾਅਵਾ 9 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, (iii) ਧਾਰਾ 25-F ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (iv) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਰਪਲੱਸ ਬਣਨ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਆਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-F ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਸਰਪਲੱਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਧੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 25-F ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਵਾਰਡ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।"

(8) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ/ਉਚਿਤਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਵਾਜਬ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ

ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ 1987 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਝਾਇਆ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਦੇਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ/ਉਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਪੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਮੂਲ ਤੱਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵ, ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੜ ਵਿੱਚ: **ਨੇਦੁੰਗੜੀ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ)** ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਗ ਜੋ ਫਾਲਤੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ

ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਵਾਜਬ ਅਵਾਧੀ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਰਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ: ਦ ਨੇਦੁੰਗਦੀ ਬੈਂਡ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜਾਇਜ਼/ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਜਬ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੰਮਕਾਰ ਨੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

(11) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਕਾਮੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਢਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੀ ਮੰਗ/ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ